

תת"ע 2251/02/14 - מדינת ישראל נגד מר יורם שוראקי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2251-02-14 מדינת ישראל נ' שוראקי
בפני כב' השופט גיל קרזבום

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מר יורם שוראקי

הנאשם

הכרעת דין

בתאריך 23.06.14 זיכיתי את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו מחמת הספק.

להלן נימוקי הכרעת הדין:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין שימוש בטלפון נייד תוך כדי נהיגה שלא באמצעות מיקרופון המותקן ברכב בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 13.11.13 שעה 14:10 נראה הנאשם מחזיק תוך כדי נהיגה בטלפון נייד בידו הימנית צמוד לאוזנו הימנית.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. הודה כי שוחח בטלפון תוך כדי נהיגה אך היתה זו אשתו אשר החזיקה את הטלפון ולא הוא.

ראיות המאשימה

עד התביעה, רס"ב מאהר יוסף

3. השוטר אשר ערך את הדו"ח 1/ ואישר תוכנו כדלקמן: "הנ"ל נהג ברחוב רבין בנתיב הימני מבין שני נתיבים. נהגתי בניידת 894 במקביל אליו באותו כיוון נהיגה בנתיב השמאלי. הבחנתי בנהג הנ"ל דרך החלון השמאלי שלי והנהג והיה פתוח במרחק של כשני מטרים כאשר הוא אוחז פלאפון נייד ביד ימין בצמוד לאוזן ימנית ושפתיו נעות. הנ"ל הבחין בי והוריד את הפלאפון. עצרתי את הנהג בצד הדרך. קשר עין רצוף. כשניגשתי לנהג לשאול למה השתמש בפלאפון בזמן הנהיגה, הוא הדגים לי כי אשתו לידו החזיקה

את הפלאפון והצמידה את הפלאפון לאוזנו והוא רק דיבר אך שתי ידיו על ההגה. במושב האחורי ישבה נוסעת. מזג אוויר נאה. לבדי בניידת. תוך כדי רישום הדו"ח ניגשה אליי האישה שישבה ליד הנהג הנ"ל במושב הימני וביקשה שאוותר על רישום הדו"ח. היא מתנצלת שבעלה דיבר בפלאפון והוסיפה כי הם היו בעירייה ושילמו ארנונה".

לשאלה כיצד הבחין שהטלפון צמוד לאוזנו הימנית אם היה משמאלו השיב: "כאשר הוא הוריד את היד הימנית מהאוזן, הבחנתי בפלאפון בידו. את זה גם ציינתי בדו"ח." (עמ' 3 שורה 5 לפרוטוקול). לטענה לפיה לא יכול היה להבחין בו מבצע עבירה לאור המרחק ביניהם, הפרשי הגבהים בין הרכבים והחלונות הכהים השיב: "לפי הדו"ח מדובר ברכב סאן יאן לבן, והגובה לא הפריע לי לראות אותך. לגבי החלון הכהה שאתה טוען לו, ייתכן שהוא כהה, אבל הוא היה פתוח. לגבי המרחק שאתה טוען לו שהייתי יותר משני מטרים ומהזווית שהייתי לא יכולתי לראות אותך, אני משיב שנסעתי במקביל אליך. סה"כ יש שם שני נתיבים. אתה נסעת בימני ואני נסעתי בנתיב המקביל השמאלי." (עמ' 3 שורות 8-11 לפרוטוקול). לטענה לפיה הבחין באשתו מחזיקה בטלפון השיב: "אני ראיתי בוודאות אותך מוריד את הפלאפון מהאוזן שלך, ואם אשתך הייתה מחזיקה את הפלאפון לא הייתי רושם לך דו"ח." (עמ' 3 שורות 17-18 לפרוטוקול).

ראיות ההגנה

עדות הנאשם

4. בבית המשפט העיד הנאשם: "אשתי דיברה בטלפון. נסענו לכיוון הבית. אני ואשתי. אני נהגתי ברכב מסוג ג'יפ סאן יאנג ובכביש רבין שזה כביש של 7 ומשהו מטרים, שני מסלולי נסיעה, נסעתי בנתיב הימני ואשתי דיברה בטלפון שלה עם ה - SPEAKER ואני הייתי שותף לשיחה. היא דיברה עם חברה שלך. לא זוכר בדיוק באיזה הקשר. היא זרקה איזה מילה ואני דיברתי. נכון. השפתיים שלי נעו. כפי שהשוטר אמר. אני לא זוכר את שם החברה שלך, ואני זוכר שעניתי איזה משפט וזה הכול. אני לא זוכר את המשפט עצמו שאני דיברתי. אולי אמרתי "לא יכול להיות" או משהו כזה. אני לא רוצה להתחייב. זה לא היה הטלפון הנייד שלי אלא של אשתי. לשאלה איפה היה הפלאפון שלי, הוא היה מונח בתא כפפות או בתא בין הכיסאות. יש לי SPEAKER (רמקול חיצוני) ואני מודע להוראות החוק בעניין הזה ואני מודע לקנסות. ילדתי ישבה מאחורה. היא בת 16. אם ארצה לדבר מיוזמתי, מדוע לא לדבר עם הרמקול החיצוני ולשלם קנס גבוה?" (עמ' 4 שורות 8-17 לפרוטוקול).

לשאלה מדוע אשתו בקשה מהשוטר שיוותר להם השיב: "זה דבר טבעי. אני אמרתי לה שזה לא לעניין שהתחננה, כי לא ביצעתי את העבירה." (עמ' 4 שורה 24 לפרוטוקול). זה השפיל אותי. העיד כי חזרו מהעירייה, חלונות הרכב היו סגורים.

עדת ההגנה, גב' ג'נט שוראקי

5. אשת הנאשם. בבית המשפט העידה: "חזרנו בשעת צהריים בנסיעה. בכביש שפרעם. בדרכנו הביתה. אני, בעלי והבת שלי מאחורה, ששמה אוריאן, בת 16. תוך כדי נסיעה סימן שוטר ליורם לעצור בצד. יורם עצר בצד. אני ישבתי באוטו והאמת שלא הבנתי מה קורה. אני רואה בשפת הגוף שיורם מנהל שיחה עם שוטר. ירדתי. שאלתי מה קרה ואז הוא אמר שיורם דיבר בטלפון. תגובתי הייתה מיד: "למה, תוותר. למה אתה עושה לנו את זה?".. אני הייתי המומה, למה בכלל השוטר עצר אותנו כי נסענו רגיל ואז הבנתי מהשיחה ביניהם שהוא חושב שיורם דיבר בטלפון. אני חשבתי שעשיתי דבר רע שאפשרתי לבעל שלי לדבר כשאני אוחזת. אני דיברתי עם חברה. החזקתי את הטלפון שלו קרוב לאוזן שלו כדי שישמע את השיחה, שישתתף בשיחה. אני חייבת לציין, שלאור השאלות שלך, אינטנסיבית פעלתי. לא חשבתי למה נתתי לו לדבר. הייתה שיחה. יורם ישב לידי. רציתי שיקשיב. לא חשבתי על ה"למה". זה ברור לנו שאסור לדבר בזמן נהיגה ולכן אנחנו עומדים על זה לבוא ולהעיד בביהמ"ש, כי זה לא נעשה בכלל. אני בטיפשותי חשבתי שזה לא בסדר שהוא דיבר כשאני החזקתי לו." (עמ' 5 שורה 27 - עמ' 6 שורה 5 לפרוטוקול).

לא זכרה מהיכן הגיעו ולא זכרה באיזו עונה בשנה מדובר. לא זכרה את שם החברה עמה שוחחה וחזרה והעיד כי שוחחה בטלפון הנייד שלה ולא של בעלה. לשאלה היכן היה מונח הטלפון הנייד של הנאשם השיבה: "ספציפית ביום הזה, איני זוכרת. אני יכולה בשבועה להגיש, כשיורם נכנס לרכב יש לו מתקן אוטומטי שיוכל לחבר את הנייד ולענות לשיחות. באופן אוטומטי אצלו. באותו היום איני זוכרת איפה הוא שם את הטלפון הנייד שלו." (עמ' 6 שורות 24-26 לפרוטוקול). לטענה לפיה החלון היה פתוח השיבה: "אולי בחמישה סנטימטרים או משהו כזה. בד"כ איננו נוהגים לפתוח חלונות." (עמ' 6 שורה 28 לפרוטוקול). אישרה כי ייתכן וחזרו מהעירייה. לשאלה מדוע לא אמרה לשוטר שהיא זו שהחזיקה בטלפון הנייד השיבה: "לא חשבתי על זה. אני חשבתי שזה לא בסדר שנהג מדבר גם כשאוחזים לו את הנייד..." "זה נכון. הוא דיבר בפלאפון. הוא רק לא אחז בו. נכון. אני לא מכחישה את זה. ההיפך. זה רק מראה כמה הכול ישר מבחינתנו." (עמ' 6 שורה 32 - עמ' 7 שורה 3 לפרוטוקול).

דין והכרעה

6. עדותו של עד התביעה לא נסתרה בשום שלב ותאמה את רישומיו במעמד קבלת הדו"ח.
7. עם זאת, גם גרסתו של הנאשם לפיה אשתו היא זו שהחזיקה בטלפון הנייד בזמן שדיבר, לא נסתרה בשום שלב וגם היא עשתה עלי רושם אמין.
- יצוין, כי זו היתה תגובתו של הנאשם במעמד קבלת הדו"ח: "אני החזקתי את ההגה בשתי ידיים. אשתי החזיקה את הפלאפון לאוזני." גרסה עליה הנאשם עמד גם בעדותו בפני שכאמור לא נסתרה.
8. גרסת הנאשם מתיישבת גם עם עיקרי עדותה של אשתו כמצוטט לעיל שאף היא לא נסתרה בשום שלב. אציין כי עדותה של אשת הנאשם עשתה עלי רושם אמין ואני מאמץ את הסבריה הכנים.

9. בנוסף, לא מן הנמנע כי השוטר אשר נהג מצדו השמאלי של רכב הנאשם לא הבחין היטב בידה של אשתו אשר אחזה את הטלפון הנייד בסמוך לאוזנו הימנית של הנאשם וסבר בטעות כי היתה זו ידו של הנאשם אחזה בטלפון.

10. בנסיבות אלו לא מצאתי לנכון להעדיף את גרסתו של עד התביעה על פני גרסת הנאשם ואשתו שכאמור לא נסתרה.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה לא הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר ובהתאם הוריתי על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, 16.07.2014, במעמד הצדדים.